

[Socialministeren.]

går ind på hver enkelt af disse mange betragtninger her. Nogle af dem var så interessante, at jeg glemte at notere ned, mens jeg lyttede til dem, så de ærede ordførere må tilgive mig, at jeg kun hæfter mig ved enkelte mere væsentlige ting.

Det ærede medlem fru Edel Saunte talte om, at det var meget værdifuldt, at det folkelige element, den almindelige befolknings medindflydelse, blev opretholdt i arbejdet, og det er et synspunkt, som også jeg for mit vedkommende har lagt meget stor vægt på. Det ærede medlem sagde, at også toppen skulle med, vi havde et udvalgsarbejdes første resultat, men betænkning nr. 2 manglede, og det ærede medlem spurgte: kan vi forvente, at udvalget afgiver betænkning på et så tidligt tidspunkt, at resultatet kan indgå i folketingsudvalgets arbejde? Jeg vil mene: ja! Jeg har talt med udvalgsformanden om det på et relativt tidligt tidspunkt; der var enighed om, at et resultat skulle foreligge medio januar, og jeg ved, at udvalget har arbejdet med megen energi for at nå dette resultat. Også jeg vil anse det for hensigtsmæssigt, om vi kunne drøfte organisationsstrukturen i udvalget, også for så vidt angår toppen.

Det ærede medlem fru Edel Saunte og de øvrige ærede ordførere var inde på spørgsmålet frihedsberøvelse. Jeg er i den ulykkelige situation, at jeg mener at forstå argumenterne for begge synspunkter. Jeg kan respektere udgangspunkterne for begge anskuelser, og jeg kan meget vel følge argumentationen. Personlig hælder jeg lidt til den side, der hævder, at der her er tale om en forældremyndighed, som midlertidigt konverteres til en samfundsmyndighed, altså et synspunkt, der afviser noget fra den strikte juridiske betragtning.

Men der kan som sagt fremføres argumenter til begge sider, og jeg har derfor, som opgaven var i den konkrete virkelighed, villet prøve at finde en form, som kunne respekteres fra begge sider, således at begge parter uden at krænke deres opfattelse kunne gå ind i et arbejde under den foreslåede form; derfor dette forslag om en særdomstol. Teorierne finder jo deres grænse i den praktiske virkelighed på dette område, og spørgsmålet for mig var altså, om

jeg kunne finde en udformning, der kunne tilfredsstille til begge sider.

Jeg er enig med socialdemokratiets ærede ordfører i, at den nuværende procedure i fjernelsessager i hvert fald ikke kan opretholdes; det betragter jeg som aldeles givet. Spørgsmålet er så, om man kunne lade sagerne gå til landsretterne, der i så fald måtte suppleres med et folkeligt element. Dette har det minus, at der ikke vil blive den ensartethed i sagernes afgørelse, som man ville opnå, dersom man havde en samlende landsdomstol. Men jeg kan sige, at jeg uden vane og uden fordom går ind i udvalgsarbejdet. Lad os også fortsat drøfte problemet i al saglighed. Jeg synes, at hele dette sagsområde i sin upolitiske karakter egner sig til en stiltfærdig udvalgsdrøftelse, og jeg vil sætte pris på, om det skulle være muligt at nå frem til en enig opfattelse til slut.

Det ærede medlem fru Edel Saunte gjorde opmærksom på rådgivningsklinikkerne og spurgte, om de ikke også kan anvendes som klinikker for forældrene. Det synes jeg nok kan være ønskeligt i visse tilfælde. Det kan vel også være ønskeligt med tiden at få klinikker med et noget udvidet område. Jeg ser, at der — dette være henvendt til konservativ side — på privat initiativ oprettes rådgivningsklinikker både det ene og det andet sted, og det er rådgivningsklinikker, der ikke mindst støttes af mennesker, som står det konservative parti nær, ville jeg tro. Der hersker ofte usikkerhed i befolkningen på dette område: hvor skal vi henvende os? Nogle går til borgmesterkontoret, andre til socialkontoret, nogle går til børneværnsformanden, nogle henvender sig på redaktionerne, nogle på bibliotekerne, og nogle går til folketingsmanden. Jeg har selv igennem mange år være en sådan lille rådgivningsklinik for den by, hvori jeg er valgt. Jeg tror, det ville være særdeles hensigtsmæssigt, om man med tiden kunne finde frem til rådgivningsklinikker af saglig, alsidig sammensat karakter, men her drejer det sig i første række om at finde den form, der egner sig for dette felt.

Det ærede medlem fru Edel Saunte mente, at man kunne opgive tilsynet med børn i de hjem, der modtager langvarig kommune-